

opusdei.org

„Zasažen“ Bohem

Nedávno publikovaný rozhovor s Msgr. Fredem Dolanem, regionálním vikářem Opus Dei pro Kanadu, ve kterém hovoří o tom, jak objevil své povolání k Opus Dei.

16.07.2007

Canadian Catholic News, Deborah Gyapong, 1. června 2007

OTTAWA, Canada (CCN) – Kanadský vikář Opus Dei, Msgr. Fred Dolan, si stejně jako mnoho hochů vyrůstajících ve zbožných

katolických rodinách jako dítě hrával na kněze, ale nikterak neměl v úmyslu se jedním z nich stát.

Dokonce i poté, co vstoupil do Opus Dei, chodil na rande „jako každé dítě“ a plně očekával, že se jednoho dne ožení a bude mít rodinu, říká v našem interview.

Když studoval na Columbia University a bydlel v centru Opus Dei na Manhattanu, zeptal se ho ředitel centra, zda někdy uvažoval o apoštolském celibátu.

Po dvou týdnech modlitby mu Msgr. Dolan řekl: „Nevidím to.“

Bůh měl jiné plány. Pátého prosince 1975 zažil Dolan to, čemu říká zkušenost „cesty do Damašku.“ Když pracoval na pojednání o *Gulliverových cestách*, rozhodl se udělat si studijní pauzu. Podíval se do knihovny centra a vybral si *Velký rozvod* od C. S. Lewise. Přítel mu řekl

o scéně popisující muže s ještěrkou na jednom rameni, která se hádá se strážným andělem na druhém. Okamžitě to našel.

„Duch Svatý použil stránky C. S. Lewise, aby mne zasáhl,“ říká Msgr. Dolan. Najednou před sebou viděl dvě otevřené cesty.

Cesta „numeráře,“ což je termín, který Opus Dei používá pro členy zavázané k celoživotnímu celibátu, slibovala „nesmírné štěstí a plodnost.“

Druhá cesta – manželství a rodiny – byla také otevřena a viděl, že by si ji mohl zcela bez problémů zvolit. Ihned však pochopil, že celibátní cesta „byla tím, co si pro mne Bůh přál.“

Nikdy nezažil žádné pochybnosti, že učinil správné rozhodnutí a zůstává „vděčný“ za „silné vědomí, že jsem přesně tam, kde mám být.“

„Když dáte Duchu Svatému volnou ruku, připoutáte se a připravíte k jízdě,“ říká, „je to vždycky velice dobré.“

Říká také, že podpora Opus Dei pomocí excelentního duchovního vedení a důraz na svátost smíření pomáhá udržet jakékoliv útoky pochyb nebo konfliktů pod kontrolou. „Nic se nedostane přes úroveň krátké přestřelky,“ říká.

Dolan se narodil v roce 1952 a vyrostl v Bethesdě v Marylandu jako nejstarší ze šesti dětí v rodině, která brala katolickou víru vážně. Jeho otec navštěvoval denně mši svatou a jeho matka konvertovala jako teenager. Dolan říká, že ve věku 16 let „potkal Opus Dei přesně ve správné chvíli“ skrze svého nejlepšího přítele. Opus Dei znamená latinsky „Boží dílo.“

Opus Dei mu dalo podněty k tomu, jak učinit svůj život kompletním, říká. Pomohlo mu rozvinout

disciplinovaný život modlitby, zaujmout profesionální přístup ke svým studiím a „mířit vysoko ve všem, co dělám.“

Dolan byl vysvěcen papežem Janem Pavlem II. v roce 1983 ve Svatém Petru v Římě. V krátkém období v raných osmdesátých letech papež světil i kněze nepocházející z Římské diecéze. Byl jedním ze 76 kněží, které ten rok Jan Pavel II. vysvětil, včetně 37 kněží z Opus Dei.

Další hluboké setkání s Janem Pavlem II. prožil těsně předtím, než opustil Řím v roce 1998, aby se stal kanadským vikářem. Předcházejících pět let žil a pracoval v ústředí Prelatury. Prelát Opus Dei ho požádal, zda by si nepřál jít do Kanady a navrhl, aby o tom přemýšlel v modlitbě.

„Mohu vám říci hned teď, že odpověď je ‘ano,’“ řekl Msgr. Dolan.

Než odejel, požádal o příležitost, aby koncelebroval mši svatou s papežem v jeho soukromé kapli. Papež měl ten leden nabitý program, který zahrnoval i návštěvu Kuby, takže šance se zdály být malé.

Dva dny před tím, než měl odletět do Kanady, mu zatelefonovala sestra a řekla mu, aby se následující ráno dostavil v 6:30. „Musel jste se modlit k opravdu mocnému světci,“ řekla mu.

„Ano, k blahoslavenému Josemarii,“ řekl s poukazem na sv. Josemaríi Escrivu, který založil Opus Dei v roce 1928.

„To vysvětluje všechno,“ odpověděla sestra.

Dorazil do soukromé kaple a v sakristii se oblékl s osmi dalšími kněžími. Přišel papežův sekretář a zeptal se, kdo je schopen „sloužit mši v latině jasným silným hlasem.“

Dolanova ruka vystřelila nahoru. Myslel si, že ostatní kněží udělají totéž, ale ukázalo se, že byl jediný. Vstoupili do kaple, kde bylo asi 30 lidí a Dolan uviděl papeže klečícího na svém klekátku.

Ačkoliv stále očekával, že všichni kněží budou koncelebrovat, byl jediný, kdo byl poslán dopředu. „Celá ta věc byla jako sen. Vdechoval jsem hloubku.“

Opus Dei oslavuje tento červen 50. výročí příchodu do Kanady a příští rok bude Msgr. Dolan slavit své desáté výročí v této zemi.

Msgr. Dolan má stále oblečený svůj kněžský kolárek. Když s ním vloni, na vrcholu kontroverze kolem filmu *Šifra Mistra Leonarda*, natáčel Evan Solomon z televize CBC interview,“ ukázal svoji poloprázdnou šatní skříň, kde viselo jen několik černých košil a kalhot ve skromně

vybaveném pokoji v jeho rezidenci v Montrealu.

Říká, že kněžský oděv signalizuje ostatním: „Existuji pro vás. Jak vám mohu sloužit?“

„Vyplatí se dělat reklamu,“ říká a směje se. Často za ním chodí lidé a prosí o modlitbu. Mívá teď ve zvyku chodit na nádraží nebo letiště aspoň hodinu předem, aby se k němu lidé mohli přiblížit. „Když jsou kněží neviditelní, tato příležitost se zavře,“ říká.

pdf | dokument generován automaticky
z <https://opusdei.org/cs-cz/article/zasazen-bohem/> (06.04.2025)